

Leadership of Local Executives in Preventing the Outbreak of Covid-19 in Thung Si Subdistrict, Rong Kwang District, Phrae Province

Anusorn Aodhoeng¹ and Somjit Konwong²

Received: January 04, 2023

Revised: August 27, 2023

Accepted: October 08, 2023

Abstract

The purposes of this research article were 1) to study the leadership level of local executives; 2) to study the relationship between Iddhipada and the leadership of local executives; 3) to study the problems and obstacles and recommendations regarding the leadership of local executives in preventing the Outbreak of Covid-19 in Thung Si Subdistrict, Rong Kwang District, Phrae Province. This was a mixed methods research. In terms of qualitative research, data were collected by in-depth interviews with 9 key informants using descriptive content analysis techniques. Quantitative research was conducted by distributing questionnaires to a sample of 354 people. Data were analyzed using frequencies, percentages, mean and standard deviation. The results of the research found that 1) the leadership level of local executives in Phrae in terms of Iddhipada, overall, was at a high level ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.48) and the leadership level of local executives in 4 areas was found to be overall at a high level ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.48); 2) relationship between Iddhipada and leadership, overall had a positive relationship at a quite high level ($R=.935^{**}$) with statistical significance at the 0.01 level; 3) problems and obstacles found that

¹⁻² Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: anusor123@gmail.com, Tel 083-7623715

village leaders still lacked understanding, knowledge about epidemics. Leaders still didn't have much knowledge and skills in performing work well enough. For suggestions, it was found that training on leadership should be provided in village administration regarding prevention of the outbreak of Covid-19. Knowledgeable personnel should be provided in terms of skills and effective practice and effectiveness for village leaders

Keywords: Leadership, Local Leaders, Iddhipada, Prevention, Phrae Province

ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

อนุสรณ์ โอต๊ะเฮิง¹ และสมจิต ขอนวงศ์²

Received: January 04, 2023

Revised: August 27, 2023

Accepted: October 08, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่น 2) ศึกษาสัมพันธระหว่างอิทธิบาทธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่น 3) ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมวิธี โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 9 รูป/คน ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาแบบพรรณนา และการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นแพร่ ด้านหลักอิทธิบาทธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D.=0.48) และระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่น 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.48) 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาทธรรม กับภาวะผู้นำโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างสูงมาก ($R=.935^{**}$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ปัญหาและอุปสรรค พบว่า ผู้นำหมู่บ้านยังขาดความเข้าใจ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของโรคระบาด ผู้นำยังไม่ค่อยมีความรู้ และทักษะการลงมือปฏิบัติงานได้ดีพอ ข้อเสนอแนะ พบว่า ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเรื่องของภาวะผู้นำ ในการบริหารหมู่บ้านที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จัดให้บุคลากรที่มี

¹⁻² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Corresponding author, e-mail: anusor123@gmail.com, Tel 083-7623715

ความรู้ ในเรื่องของทักษะ และการลงมือปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลให้แก่ผู้นำในหมู่บ้าน

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ผู้นำท้องถิ่น, อิทธิบาทธรรม, การป้องกัน, จังหวัดแพร่

บทนำ

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ที่มีต้นกำเนิดมาจากประเทศจีน โดยมีการกระจายเชื้อจากคนสู่คน จึงมีการแพร่กระจายเชื้อไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบไม่น้อย จึงทำให้ประเทศไทยได้มีการระบาดไปจนถึงรอบที่ 3 ในช่วงครึ่งแรกของเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562 มีจำนวนผู้ติดเชื้อที่มีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ และจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้น การให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน จึงเป็นนโยบายหลักที่สำคัญของการบริหารงานท้องถิ่นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้าน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการตอบสนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในช่วงภายใต้ภาวะเปราะบาง และข้อบังคับที่กำหนดไว้ในปัจจุบัน หน่วยงานส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงมีการตั้งมาตรการที่เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 การปกครองของผู้นำในชุมชน จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ปราศจากและห่างไกลต่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส และเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนในยามวิกฤติ เกิดความตระหนักรู้ถึงพิษภัย และอันตรายต่อชีวิตของตนเองกับครอบครัวและคนรอบข้าง เพื่อให้เกิดความสงบสุข และมีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันให้น้อยที่สุด

การบริหารงานของผู้นำท้องถิ่นทุกหน่วยงานและทุกองค์กร ควรมีการร่วมมือและจำเป็นต้องมีวิธีการแก้ปัญหา และบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการประสานงานระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งกระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมไปถึงองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานในพื้นที่ ครอบครัว ล้วนมีความสำคัญที่จะช่วยการยับยั้ง เพราะช่วยชะลอการแพร่กระจายของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ โดยการกระตุ้นให้คนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการแสดงพลังสนับสนุนความเข้มแข็งของการป้องกันและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับของภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาทธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยการประยุกต์ตามหลักอิทธิบาทธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำ

รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สามารถคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งสองฉบับได้เท่ากับ 0.980

ตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้ และมีตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการลงมือปฏิบัติ 3) ด้านการตรวจสอบ 4) การปรับปรุง แก้ไข และหลักอิทธิบาทธรรม ประกอบไปด้วย 1) ฉันทะ คือ ความพอใจ ใฝ่รัก ใฝ่หาความรู้ 2) วิริยะ คือ ความเพียรพยายาม 3) จิตตะ คือ ความเอาใจใส่ และ 4) วิมังสา คือ การคิดไตร่ตรอง

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งคำนวณได้มาจากประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ จำนวน 3,044 คน ตามพื้นที่การปกครองของตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวางประกอบด้วย 5 หมู่บ้าน ได้ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 354 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การวิเคราะห์เชิงสถิติพรรณนา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Question) วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด ตามลำดับความสำคัญ

2. การวิเคราะห์เชิงสถิติอนุมาน เลือกใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน เนื่องจากระดับของตัวแปรที่ใช้เป็นระดับอันตรภาค และสามารถคำนวณได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยทั่วไปนิยมใช้สัญลักษณ์ (r) แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มการบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะใช้ตัวเลขค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ $+1$ แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงแต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการความสัมพันธ์กันในระดับน้อยหรือไม่มีเลย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Software) เพื่อให้ผลการวิจัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องแม่นยำ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 รูป 2) กลุ่มผู้นำท้องถิ่นตำบลทุ่งศรี จำนวน 3 คน 3) นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 1 คน 4) นักวิชาการสาธารณสุขประจำตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จำนวน 1 คน 5) นักวิชาการด้านสาธารณสุขเทศบาลรื่องขวาง อำเภอร่องขวาง จำนวน 1 คน 6) กลุ่มประชาชนในตำบลทุ่งศรี จำนวน 2 คน โดยผู้วิจัยกำหนดแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องการบูรณาการหลักอิทธิบาท 4 กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

และตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิธีการถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ การจัดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์คำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.48) โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือด้านการปรับปรุง แก้ไข ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.56) ด้านการตรวจสอบ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.57), ด้านการลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.54) และด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.48)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาทธรรม กับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก ($r = .935^{**}$) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักอิทธิบาทธรรม กับผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐาน

3. ปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ปัญหา อุปสรรค พบว่า 1) ผู้นำยังไม่ค่อยมีความรู้ด้านการวางแผน และการพัฒนามากเพียงพอ 2) ผู้นำหมู่บ้านยังขาดความเข้าใจ การบริหารหมู่บ้านในเรื่องของโรคระบาด 3) ผู้นำยังไม่ค่อยมีการวางแผนกลยุทธ์ ทางด้านการจัดการของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 4) ผู้นำยังไม่ค่อยมีความรู้ และทักษะทางด้านการลงมือปฏิบัติงานได้ดีพอ 5) ผู้นำหมู่บ้านยังไม่ค่อยมีความสามารถลงมือปฏิบัติหน้าที่ที่จะส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนได้ดี ข้อเสนอแนะ พบว่า 1) จัดให้มีการฝึกอบรม

ให้กับผู้นำทางด้านการวางแผน และการพัฒนาหมู่บ้านให้มากขึ้นอย่างสม่ำเสมอ 2) จัดบุคลากรวิทยากร จากส่วนกลาง ที่มีความรู้ความสามารถ ทางด้าน 3) จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ ทางด้านการวางแผนป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีการผลักดันให้กับผู้นำท้องถิ่น ในการลงมือปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น และดีขึ้นกว่าเดิม และ 5) ให้หน่วยงานโดยตรงทางด้านสาธารณสุข เข้ามาให้ข้อมูลแก่ผู้นำท้องถิ่นในทุกหมู่บ้าน แล้วนำข้อมูลนั้น กลับไปให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับรู้และทั่วถึง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ทั้ง 4 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน ด้านการลงมือปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข มีความเห็นสอดคล้องกับงานวิจัยของอารยา ยอดโอวาท (2565) พบว่า 1) ระดับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาชุมชน ตำบลวังธง อำเภอมือง จังหวัดแพร่ ตามหลักท้าวหนา 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างหลักท้าวหนา 4 กับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาชุมชน ตำบลวังธง อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาทธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ ความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมาก ($r = 0.935^{**}$) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกระดับความสัมพันธ์สูงมาก กล่าวคือ เมื่อตำบลทุ่งศรีได้บูรณาการหลักอิทธิบาทธรรมกับภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่น จะส่งผลให้ประชาชนในหมู่บ้าน มีความกระตือรือร้น ร่วมกับลงมือปฏิบัติในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐกุล เสนารา (2565) พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน และอิทธิบาท 4 ส่งผลต่อระดับ

การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่า ด้านการตัดสินใจควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุม ด้านการดำเนินงาน ควรใช้โซเชียลมีเดียเพื่อแจ้งข่าวสาร ด้านการรับผลประโยชน์ควรประชาสัมพันธ์การใช้แอปพลิเคชันหมอชนะและไทยชนะ ด้านการติดตามและประเมินผล ควรมีการชี้แจงข้อมูลที่ถูกต้องให้ประชาชนได้รับทราบ

3. ปัญหาและอุปสรรคของภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ พบว่า 1) ผู้นำไม่ค่อยมีความรู้ด้านการวางแผน และการพัฒนามากเพียงพอ 2) ผู้นำหมู่บ้านยังขาดความเข้าใจการบริหารหมู่บ้านในเรื่องของโรคระบาด 3) ผู้นำไม่ค่อยมีการวางแผนกลยุทธ์ ทางด้านการจัดการของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สอดคล้องกับงานวิจัยของนวลฉวี คำผั่น (2565) พบว่า การส่งเสริมสวัสดิการชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอภิปรายนิยธรรม 7 กับนโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชนอำเภอสอง จังหวัดแพร่โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะแนวทางภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ 1) จัดให้มีการฝึกอบรมให้กับผู้นำ ทางด้านการวางแผน และการพัฒนาหมู่บ้านให้มากขึ้นอย่างสม่ำเสมอ 2) จัดบุคลากร วิทยากร จากส่วนกลาง ที่มีความรู้ความสามารถ ทางด้านโรคระบาดเข้าให้ความรู้แก่ผู้นำ 3) จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ ทางด้านการวางแผนป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องมีการผลักดันให้กับผู้นำท้องถิ่น ในการลงมือปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น และดีขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับงานวิจัยของพระเมธี สิริปณ (วังใน) (2565) พบว่า ตามหลักอิทธิบาท 4 มีใจรักและศรัทธาเชื่อมั่นต่อสิ่ง ที่ทำ มีการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จ เตือนใจให้มีความอุสาหะเพื่อต่อสู้กับอุปสรรคเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ และมีพฤติกรรมที่ดี ทั้งภายนอกและภายใน เป็นผู้รอบรู้ทันเหตุการณ์บ้านเมืองเป็นปัจจุบัน พัฒนาตนเองให้เป็นผู้รอบรู้ เพื่อทันต่อสถานการณ์

และการรับรู้ตื่นตัวและรู้จักใช้นวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยี มาใช้ในการปฏิบัติงาน และควรทันต่อเหตุการณ์ในยุคไทยแลนด์ 4.0 เพื่อนำมาใช้ในยุคปัจจุบัน

องค์ความรู้ใหม่

ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องถิ่นในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ เป็นการสร้างภาวะผู้นำให้กับผู้ปกครองท้องถิ่น ในการที่จะป้องปรามการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้รู้จักการมีวิธีการวางแผน และควบคุมการระบาดของเชื้อไวรัส ไม่ให้มีการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสในหมู่บ้าน และยังเป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถของผู้นำท้องถิ่น ให้ทราบถึงข้อควรในการปฏิบัติหน้าที่ แบบมีเหตุและมีผล โดยนำมาประยุกต์กับหลักอิทธิบาทธรรม ซึ่งเป็นหลักที่ทำให้เกิดการบริหารจัดการของภาวะผู้นำ นำมาประพุดติและปฏิบัติ ให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในชีวิตและสังคม ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้จากการวิจัยได้ LTPNS : MODEL ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

L= Leader ผู้นำ ได้แก่ ผู้นำ หรือ ผู้นำในผลงาน ทำหน้าที่ต่าง ๆ ถือเป็นบุคคลที่สำคัญในการชักนำ หรือจูงใจให้ประชาชนเป็นความเห็นตามในเรื่องต่าง อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร เพราะผู้นำมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผน หรือสั่งการควบคุมดูแล ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสามารถทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ตาม เกิดความผูกพันกับงาน แล้วทุ่มเทความสามารถ พยายามที่จะทำให้งาน สำเร็จด้วยความเต็มใจ

T=Target เป้าหมาย ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ในการทำงานในหน้าที่แต่ละด้าน มีการกำหนด สิ่งที่คาดว่าจะสำเร็จขึ้น และการกำหนดกรอบแนวความคิด และวิสัยทัศน์ ความคาดหวัง และสิ่งที่ต้องการไปให้ถึง ไม่ว่าจะเป็นความต้องการ การจินตนาการ และความใฝ่ฝันที่ผู้นำได้สร้างขึ้น แต่ต้องอยู่ในกรอบที่ไม่เพ้อฝัน และสามารถบรรลุได้ด้วยกระบวนการจัดการของผู้นำเอง

P=participation การมีส่วนร่วม ได้แก่ การสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ ทั้งในด้านการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมบริหารจัดการร่วม ติดตามประเมินผล โดยผ่านการประชาสัมพันธ์ ชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมอย่างถี่ถ้วน ชัดเจน เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงประโยชน์ของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการระงับการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการรับมือกับการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้อย่างเต็มใจ

N=Network เครือข่าย ได้แก่ มีการเชื่อมโยงของคน และกลุ่มของคน ทำการแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน และทำกิจกรรมร่วมกัน ภายใต้เป้าหมาย และวิธีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ มีการจัดระเบียบโครงสร้างของคนในเครือข่ายด้วยความเป็นอิสระเท่าเทียมกัน ภายใต้พื้นฐานของความเคารพสิทธิมนุษยชนซึ่งกันและกัน

S=Success ความสำเร็จ ได้แก่ ความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ความสำเร็จนั้น เกิดจากความร่วมมือของประชาชน และหน่วยงานอื่นๆ ที่ทำหน้าที่ร่วมกัน การให้กำลังใจ และการให้คำปรึกษา คำแนะนำอย่างไม่ถือตัว การสร้างความสุขในการทำงาน ด้วยการให้ผู้ร่วมงานได้ทำงานที่ตรงกับทักษะ ความรู้ ความสามารถ และความถนัดของตนเอง

เพื่อให้ผู้ร่วมงานเกิดแรงจูงใจในการทำงาน และสามารถปฏิบัติงานตามคำสั่งหรือตามที่ได้รับมอบหมายให้ บรรลุผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้ปกครองท้องที่ในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตำบลทุ่งศรี อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ คือ 1) L= Leader ผู้นำ 2) T=Target เป้าหมาย 3) P=participation การมีส่วนร่วม 4) N=Network เครือข่าย 5) S=Success ความสำเร็จ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องปรามการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้ปกครองท้องที่ และสามารถปฏิบัติงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายให้ บรรลุผลสำเร็จที่ตั้งกำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้นำท้องที่ มีความรู้ทางด้านภาวะผู้นำ การเป็นผู้นำที่ดี ทักษะของภาวะผู้นำ
2. ควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้นำท้องที่ อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อสม. มีความรู้ในเรื่อง การระบาด และการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
3. ควรมีนโยบายจัดหาบุคลากรที่มีความสามารถในการบริหารจัดการหมู่บ้าน หรือบุคคลที่พร้อมจะเป็นผู้นำท้องที่ โดยมีความพร้อมทุก ๆ ด้าน อาทิ ด้านการบริหารบุคคล ด้านเทคโนโลยี และด้านความรู้ความสามารถทางด้านวุฒิการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สำนักงานเทศบาล หรือสำนักงานที่ว่าการอำเภอ ควรมีการจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เรื่องภาวะผู้นำที่ดี การเป็นบุคคลสาธารณะ และหน้าที่ของผู้นำให้แก่ผู้นำท้องที่อย่างสม่ำเสมอ
2. สำนักงานเทศบาล หรือ สำนักงานที่ว่าการอำเภอ ควรมีการจัดหา และเลือกสรรบุคคลที่มีความรู้ และให้ความรู้แก่ผู้นำท้องที่ ที่ได้รับคัดเลือกจากประชาชนในหมู่บ้าน ให้มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน รับฟังความคิดเห็นจากประชาชน มีใจรักในภาวะผู้นำและช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มที่ตามที่ได้รับคัดเลือก

3. ผู้นำท้องถิ่น ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในหมู่บ้านได้แสดงความคิดเห็น ในข้อดี และข้อเสียของผู้หน้านั้น เพื่อเป็นการปรับปรุงและแก้ไข ต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

อารยา ยอดโอวาท. (2564) .บทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อการพัฒนาชุมชน ตำบลวังธง อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

รัฐกุล เสนารา. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อมาตรการควบคุมโรคโควิด-19 ในอำเภอกุเวียง จังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

นวลฉวี คำพันธ์. (2564). นโยบายทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อการส่งเสริมสวัสดิการชุมชนของประชาชน อำเภอสอง จังหวัดแพร่. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระเมธี สิริปณฺโท (วังโน). (2564). ภาวะผู้นำทางการเมืองตามหลักพุทธธรรมของผู้ปกครองท้องถิ่น ใน ตำบลป่าแมต อำเภอมืองแพร่ จังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.